

Formula Student

Πριν από καμιά 15αριά χρόνια, φοιτητής στα πρώτα έτη του Πολυτεχνείου, ζούσα με ένα όνειρο (όσον αφορά το αυτοκίνητο, μην παρεξηγηθούμε): να δημιουργήσω κάποτε μια δική μου Ferrari. Κι ένα στόχο πολύ πιο εφικτό, όπως αποδείχθηκε: να καταφέρω απλώς να οδηγήσω μία. Το πρώτο δεν το κατάφερα και είμαι πλέον αρκετά σπεμένος για να το επιδιώξω. Το δεύτερο το πέτυχα και με το παραπάνω: όχι μόνο έβαλα στο χέρι αρκετές απ' αυτές (τις Ferrari) αλλά είχα την τιμή να γράψω και τις εντυπώσεις μου (η λέξη «κριτική» ακούγεται λίγο υπερφίαλη όταν μιλάς για τέτοια δημιουργήματα) για να τις διαβάσουν 25.000 άνθρωποι.

Τον προηγούμενο μήνα έλαβα μια πρόσκληση από το τμήμα Μηχανολόγων Μηχανικών του Πανεπιστημίου της Πάτρας. Παρουσίαζαν το πρωτότυπο με το οποίο το Πανεπιστήμιο συμμετείχε στον διεθνή διαγωνισμό Formula Student όπου μετέχουν Πανεπιστήμια απ' όλο τον κόσμο. «Κι άλλοι έχουν το ίδιο όνειρο» σκέφτηκα. Παράτησα τις προετοιμασίες του cover story που θα απολαύσετε στο επόμενο —επεισιακό— τεύχος, αφήφισα τη βροχή που θα με συνόδευε στο νυχτερινό μου ταξίδι μέχρι τη βόρεια Ελλάδα αμέσως μετά, και πετάχτηκα μέχρι το Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών.

Με ελάχιστη πείρα και ακόμη λιγότερους πόρους, αυτά τα πιτσιρικά (με τη συνδρομή και του πρόεδρου του τμήματος Μπχ/γων Μπχ/κών του Πανεπιστημίου Πατρών, κ. Χρυσολούρη) συμμετείχαν αρχικά μόνο με σχέδια του αυτοκινήτου τους (στην Class 3) κατακτώντας την 4η θέση. **Τον επόμενο χρόνο κατασκεύασαν το πλαίσιο, από ανθρακονήματα παρακαλώ**, και αρκετά από τα μηχανικά μέρη (Class 2) κερδίζοντας την 1η θέση. Και φέτος δοκίμασαν την τύχη τους με πλήρως κατασκευασμένο το πρωτότυπό τους (Class 1), με έναν κινητήρα 600 cc της Yamaha. Δεν τα πήγαν όσο καλά θα ήθελαν, αλλά αυτό είναι το λιγότερο σε μια τέτοια προσπάθεια. Την επόμενη χρονιά θα επανέλθουν με περισσότερη εμπειρία, ελπίζω με περισσότερους πόρους και με ένα νέο πρωτότυπο που ήδη σχεδιάζουν.

Chase the sun

Δεν πήγα στην παρουσίαση για να δω το πρωτότυπο, πάνω κάτω ήξερα πώς θα είναι. Δεν με απασχολούσε αν συγκέντρωνε υψηλή ή κορυφαία βαθμολογία στο διαγωνισμό (που συγκέντρωνε). Αυτό που ήθελα ήταν να δω από κοντά τα πιτσιρικά που ξόδεψαν μερόνυχτα κυνηγώντας το δικό τους όνειρο, πηγαίνοντας το δικό μου ένα βήμα παραπέρα. Να δω αυτή τη λάμψη που έχει κάποιος στα μάτια όταν κυνηγάει το προσωπικό του όραμα. Να κλέψω λίγο απ'

το πείσμα τους για να μπορέσω να φτάσω στους δικούς μου, πιο προσγειωμένους στόχους.

Στοχεύουν ψηλά εκεί στο Πανεπιστήμιο της Πάτρας και τα μέχρι τώρα αποτελέσματα δείχνουν ότι τα καταφέρνουν μια χαρά. Δεν κέρδισαν τον πόλεμο, κέρδισαν κάποιες μάχες, και δείχνουν περισσότερο ικανοί από ποτέ να συνεχίσουν να παλεύουν. Σίγουρα το πρωτότυπό τους δεν είναι Ferrari, ούτε και το δεύτερο που σχεδιάζουν θα είναι. Είναι όμως μια πολύ καλή αρχή για κάποιους απ' αυτούς για ν' αποτελέσουν την επόμενη γενιά των Τομπάζη (Ferrari) και στη συνέχεια McLaren), Ζώτου (Subaru), Παύλου (Sauber) αλλά

Τα παιδιά από την Πάτρα δεν κέρδισαν τον πόλεμο, κέρδισαν κάποιες μάχες, και δείχνουν περισσότερο ικανά από ποτέ να συνεχίσουν να παλεύουν

και πολλών άλλων Ελλήνων που κυνήγησαν το θαύμα και το έπιασαν κόντρα σε όλες τις πιθανότητες.

«Κοίτα εκεί που θες να πας, αλλιώς θα πας εκεί που κοιτάς», συνηθίζω να λέω στον εαυτό μου, ακόμη και στα δύσκολα. Όταν φτάσεις κάπου, το πρώτο που κάνεις είναι να προσδιορίσεις τον επόμενο στόχο, και αυτό ακριβώς δείχνουν ότι κάνουν εκεί στο Πανεπιστήμιο της Πάτρας. Συνεχίστε παιδιά. Εκτός από τους εαυτούς σας υπάρχουν και κάποιοι άλλοι που νιώθουν περήφανοι για όσα πετύχατε και για όσα θα πετύχετε στο μέλλον. Το DRIVE θα είναι πάντα κοντά σας. **D**

Στην αρχή κανείς δεν τους έπαιρνε στα σοβαρά. Οι φοιτητές από την Πάτρα, όμως, απέδειξαν ότι έχουν το πείσμα και τις γνώσεις για να κυνηγήσουν το δικό τους όνειρο

